

Meditatie

Vader, vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen. (Lukas 23:34)

Hoewel het nog vroeg is, is het al druk op Golgotha. De heuvel wordt door de Romeinen gebruikt als plaats van terechtstelling. Meestal zijn het Joden die daar terechtgesteld worden, rovers en moordenaars, maar ook mensen die in opstand zijn gekomen tegen de Romeinse overheid. Daarom mijden de Joden die plaats normaal gesproken liever.

Maar vandaag zijn ze er. Want er gebeurt iets bijzonders, er wordt een bijzonder mens gekruisigd en dat nieuws is als een lopend vuurtje door Jeruzalem gegaan. Jezus van Nazareth wordt gekruisigd. En inderdaad, wanneer we op Golgotha aankomen, hangt Jezus daar aan het kruis. Het kan niet anders of Hij lijdt ondraaglijke pijn. Niet alleen vanwege de kruisiging, of vanwege het ongelooflijk onrecht dat Hem wordt aangedaan. Maar vanwege God en ons, vanwege Gods toorn over onze zonden.

Toch blijft Hij doen wat Hij kan, wat nodig is. Hij bidt. Ook in de ellende, in de pijn zoekt Hij de verbondenheid met Zijn Vader. Want Hij wil alleen doen wat de Vader Hem gezegd heeft.

Om Hem heen zijn de mensen: de soldaten, het volk, en het Sanhedrin van de Farizeeërs en de Schriftgeleerden. De soldaten dobbelen om Zijn kleding, de omstanders spotten met Jezus. Er wordt gelachen en geschreeuwd.

Tussen al die mensen staan ook de vrouwen, Jezus' moeder en een paar van Zijn discipelen. Zij schreeuwen niet. Ze huilen. Begrijpen nog niet wat er nu gebeurt.

Het is onrechtvaardig wat Jezus hier wordt aangedaan. Dat wist iedereen, zelfs Pilatus had dat onderstreept met de woorden: 'Ik vind geen schuld in Hem.' Maar hij had Jezus niet vrijgesproken. In plaats van op te treden en recht te doen, wast hij zijn handen in onschuld en geeft hij Jezus aan de soldaten die Hem moeten kruisigen.

Het is geen onbekende weg die Jezus gaat. Integendeel, het Boek van de psalmen spreekt erover. Legt Hem als het ware de woorden in de mond.

Hij had Psalm 43 kunnen citeren, en aan Zijn hemelse Vader kunnen vragen:

Doe mij recht, o God, en voer mijn rechtszaak; bevrijd mij van het volk zonder goedertierenheid, van de man van bedrog en onrecht.

Hij had kunnen roepen om wraak, om recht. Maar Hij doet het niet. Hij kiest ervoor om niet te oordelen maar om de weg van de vergeving te bewandelen. Ook nu het Zijn doods vijanden betreft. *Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen.*

Jezus brengt hier Zijn eigen onderwijs in de praktijk: *Heb je vijanden lief en bid voor wie jullie vervolgen.*

Jezus past nu zelf het koninkrijksonderwijs toe, Hij brengt Zijn eigen onderwijs in de praktijk. En laat zo zien dat het Koninkrijk van God gestempeld wordt door vergeving.

Jezus zoekt het Vaderhart van God en uit dat hart stroomt volop genade. In dat hart is een overvloed aan liefde voor de wereld. Een liefde zo groot dat Hij, in plaats van de wereld te laten ondergaan in zonde en vijandschap, de Zoon van Zijn liefde stuurt, om voor de wereld te lijden, om er verzoening voor te doen.

Vanuit die overvloed aan liefde en genade klinkt dat gebed van Jezus: *Vader, vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen.*

Jezus' hart en leven wordt getekend door bewogenheid. En ook nu, ondanks Zijn lijden, ondanks de pijn, is Hij er nog steeds helemaal voor de ander. Hij peilt wat er leeft in de harten van die soldaten, van het volk en van hun leiders en benoemt het naar Zijn hemelse Vader.

Ze weten niet wat ze doen.

Luisterend naar het gebed van Jezus, gaat ook voor ons de weg van het Koninkrijk open. De weg van de vergeving die Jezus ons wijst. De weg van het gebed om vergeving tot God de Vader. Vergeving voor onszelf, voor onze eigen zonden, maar ook vergeving voor onze vijanden.

Ik weet hoeveel moeilijke vragen hier liggen. Kun je iedereen vergeven? Wanneer moet je vergeven? Moet de ander geen schuld erkennen?

Vragen die je pas kunt beantwoorden wanneer je je werkelijk laat raken door wat Jezus hier doet: bidden voor Zijn vijanden, niet oordelen maar genade uitdelen. Jezus bidt ook nu voor ons, zittend aan de rechterhand van Zijn Vader. Hij oordeelt niet, want Hij is gekomen om te verlossen! Hij deelt genade uit en van die genade leven ook wij!

Jesaja 53 schiet me te binnen, en met die woorden eindig ik. Woorden over de dienaar van Gods Koninkrijk, over onze Zaligmaker Jezus Christus. Woorden om te overdenken, aan het begin van de lijdentijd.

*Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen
Ons leed heeft Hij gedragen.
Wij hielden Hem echter voor een geplaagde,
Door God geslagen en verdrukt.*

*Hij is om onze overtredingen verwond,
Om onze ongerechtigheden verbrijzeld.
De straf die ons de vrede aanbrengt,
was op Hem,
en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen.*

*Wij dwaalden allen als schapen
Wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg.
Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen
Op Hem doen neerkomen.*

HMB